

ΟΤΑΝ ΚΑΤΙ ΑΛΛΑΖΕΙ...

Ειρήνη Κουτσοκώστα

7^ο Γενικό Λύκειο Αχαρνών

2102443656

Σήμερα ο κόσμος μας στηρίζεται κυρίως στα χρήματα. Χρήματα για να φας, χρήματα για να ντυθείς, χρήματα ακόμα και για να περάσεις καλά. Με την οικονομική κρίση που έχουμε κιόλας, προστίθεται ένας ακόμη λόγος για να κάνεις κράτει και να προσέχεις που και τι ξοδεύεις. Τι σημασία όμως έχουν τα χρήματα, προκειμένου να περάσεις καλά! Αυτό που χρειάζεται ο άνθρωπος γύρω του είναι πάνω απ' όλα Αγάπη! Μήπως όμως η κρίση έχει επηρεάσει και τις διαπροσωπικές μας σχέσεις; Μήπως πια ο καθένας από μας διστάζει και στο να ξοδέψει «Αγάπη»;

Ο Χρήστος ήταν ένας επιτυχημένος επιχειρηματίας. Ίσα ίσα που έβγαζε τα προς το ζην του τίμια, για να μπορέσει να ζήσει την οικογένειά του. Είχε ένα μαγαζί με κεριά, κάπου κοντά στη Μεσογείων. Ήταν ένα μεγάλο μαγαζί, με χρωματισμένους τοίχους, σε τόνους της λεβάντας. Οι κουρτίνες κρεμ και τα υφάσματα να κρέμονται από το ταβάνι, σε όλα τα χρώματα του ουράνιου τόξου. Είχε κεριά κάθε λογής. Μικρά, μεγάλα, κυκλικά, τρίγωνα, με σχέδια, με κοχύλια, με ποτ-πουρί και σε κάθε λογής χρώματα που μαρτυρούσαν τη φαντασία του δημιουργού του. Το καθένα είχε τη δική του, ξεχωριστή ιστορία. Το ένα μπορεί να σου έλεγε για την κυρία με τη μεγάλη ελιά, που επισκέφθηκε νωρίτερα το μαγαζί, ή τον παράξενο τύπο «σουρωτήρη», από τις τρύπες που του είχαν αφήσει τα πολλά σκουλαρίκια στο πρόσωπό του. Μέσα σε αυτό το μαγαζί λοιπόν εκτυλίχθηκαν και οι καλές αλλά και οι κακές στιγμές...

Ο Χρήστος είναι εννέα χρόνια παντρεμένος με την Αφροδίτη. Παντρεύτηκαν από έρωτα! Βλέπετε ο Χρήστος ήταν κελεπούρι στ νιάτα του, μην συγκρίνεις με το σήμερα, όπου η κούραση και το άγχος τού έχουν χαρίσει δυο υπέροχες σακούλες... για τα ψώνια του. Του χάρισε δύο υπέροχα παιδιά! Τον Νίκο που είναι 7 και τον Στέφο που είναι 5. Ο Νίκος είχε πάρει το όνομα του από τον πατέρα του Χρήστου, καθώς έτσι συνηθίζεται στα "μέρη" του, όπως έλεγε. Ο Χρήστος καταγόταν από την Δ. Ελλάδα, από την Αιτωλοακαρνανία, και στα "μέρη" του το πρωτότοκο παιδί έπαιρνε το όνομα της οικογένειας του πατέρα. Η Αφροδίτη δεν είχε φέρει αντίρρηση, παρόλο που είχε δηλώσει μια δυσανεμία για αυτό το όνομα, αλλά ποιος θα την άκουγε!; Ο Στέφος αντίθετα πήρε το όνομα της μητέρας της Αφροδίτης.

Η Αφροδίτη δεν εργαζόταν. Πριν παντρευτούν δούλευε σε ένα μαγαζί με ρούχα που είχε στην Ερμού. Οι δουλειές πήγαιναν καλά, μέχρι που παντρεύτηκε και το έκλεισε, διότι ο Χρήστος πίστευε ότι «η γυναίκα είναι γυναίκα» και δεν χρειαζόταν να εργαστεί, αλλά να ασχολείται αποκλειστικά με τη φροντίδα του σπιτιού και των παιδιών. Σύμφωνα με αυτούς τους «όρους» που έβαζε ο Χρήστος, η Αφροδίτη έχτιζε την υπόλοιπη ζωή της.

Τα χρόνια δεν άργησαν να περάσουν και οι οικογενειακές ευχάριστες στιγμές να διαδέχονται η μία τη άλλη. Οι δυσκολίες περνούσαν και όλοι μαζί ήταν μια γροθιά. Οι υποχωρήσεις όμως διαδέχονταν η μία την άλλη και δεν άργησαν να μαζεύονται «Παράπονα και Απωθημένα». Έτσι όλα συνετέλεσαν στο «κάτι» που θα άλλαζε την μέχρι τότε ζωή τους...

Ήταν ο καιρός όπου όλα τα κανάλια, τα ραδιόφωνα, τα περιοδικά και οι εφημερίδες κατακλύζονταν καθημερινώς από τις «κυριότερες ειδήσεις της επικαιρότητας». Ο τάδε έκλεισε τη συμφωνία με το Δ.Ν.Τ, ο άλλος, κάλεσε Σύνοδο Κορυφής. Υπήρχε βέβαια και η διαφορετική πλευρά της ζωής, όπως ήταν το προμό του συγκεκριμένου καναλιού, που πρόβαλε χρήσιμες πληροφορίες τύπου «Η Βίση τα έφτιαξε με τον τάδε» ή «η μια τσακώθηκε με την άλλη επειδή χρησιμοποίησαν την ίδια τρέσα»! Τέλος πάντων, όλη αυτή η βαβούρα και η αρνητικότητα δεν άργησε να φτάσει και στην ήσυχη μέχρι τότε οικογένεια. Η οικονομία κρίση χτύπησε την επιχείρηση του Χρήστου. Αναγκάστηκε να βάλει πωλητήριο. Το ένα και μοναδικό εισόδημα στην οικογένεια χάθηκε. Τότε ήταν που άρχισαν και τα προβλήματα...

Η δύσκολη οικονομική κατάσταση ανάγκασε την Αφροδίτη να συζητάει για το αν θα διεκδικήσει μια θέση στον εργασιακό χώρο. Ο Χρήστος ήταν κάθετος σε αυτό, υποστηρίζοντας ότι δεν ήταν σωστό. Στήριζε την άποψη του στο ότι θα ήταν ανήκουστο να συμβεί κάτι τέτοιο. Προτιμούσε να δουλέψει και 16 ώρες το 24ωρο, παρά να βγει η Αφροδίτη και να δουλέψει. Μετά από πολλές συζητήσεις, παράπονα, διεκδικήσεις και κυρίως εξαναγκασμούς, η Αφροδίτη κατάφερε να πιάσει δουλειά σε ένα γραφείο ως καθαρίστρια, αφού δεν είχε κάποια ιδιαίτερη ειδίκευση και η μόρφωση της αρκούσαν στου γυμνασίου, οπότε δεν μπορούσε να κάνει κάτι διαφορετικό.

Ο Χρήστος ήταν από την αρχή κάθετος σε αυτό το θέμα, αλλά όταν έμαθε ότι έπιασε δουλειά ως καθαρίστρια ήταν το κερασάκι στην τούρτα για αυτόν. Αντίθετα, για την Αφροδίτη όλα της φαίνονταν τόσο παράξενα και περίεργα. Ξαφνικά μια απόφαση στιγμής έφερε τα πάνω κάτω στην ζωή της. Υποχρεώσεις προστέθηκαν και αντάλλαξαν τη θέση τους με το ελεύθερο χρόνο. Περισσότερο τρέξιμο και άγχος. Κάτι που είχε ξεχάσει τα τελευταία 10 χρόνια.

Η πρώτη μέρα ήταν πραγματικά πολύ δύσκολη, τόσοσ καινούριος κόσμος και τόσες απαιτήσεις που η Αφροδίτη έπρεπε να γνωρίσει και να ικανοποιήσει... Όλα εξελίσσονταν καλά! Είχε τον μισθό της μηνιαίως, είχε το πρόγραμμα της και όλα έμπαιναν σε μια σειρά! Ωσπου μια μέρα όλα άλλαξαν, μέσα σε μία μέρα... Μια μέρα που σίγουρα θα ήθελε να ξεχάσει!

Ήταν 22 Σεπτέμβρη και ημέρα Σάββατο όταν η Αφροδίτη συγύριζε τα τελευταία πράγματα στο γραφείο το βράδυ. Εκεί είχε απομείνει ο προϊστάμενος του γραφείου που εκείνο το βράδυ είχε κάποια επιπλέον δουλειά και είχε μείνει ως αργά εκεί. Όλα συντελούσαν τόσο τέλεια και έπαιζαν αρμονικά το τραγούδι της σιωπής σε ένα δωμάτιο 5x5 και, ξαφνικά, ΦΩΝΕΣ!

Το επόμενο πρωί, η Αφροδίτη δεν πήγε στην δουλειά. Δεν είχε το κουράγιο! Άλλωστε τι κουράγιο μπορείς να έχεις μετά από εκείνη την βραδιά; Όλα ήταν μαύρα. Τα μάτια της, άχρωμα. Το σώμα της ένα κουτί στο οποίο ένιωθε εγκλωβισμένη. Είχε χάσει τη ζωντάνια της και απλά περιφερόταν άσκοπα, χωρίς προορισμό..

Ο προϊστάμενος τηλεφώνησε σπίτι της και ζήτησε από την Αφροδίτη να επισκεφθεί αμέσως το γραφείο του, για να συζητήσουν το επαγγελματικό της μέλλον. Δεν είχε περάσει ούτε ένας χρόνος από τότε που η Αφροδίτη είχε πιάσει δουλειά στο συγκεκριμένο γραφείο. «ΤΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΘΕΛΕΙ ΑΠΟ ΕΜΕΝΑ;», αυτή η φράση τριβέλιζε ξανά και ξανά το μυαλό της. Η πρόταση για αύξηση μισθού ήταν δελεαστική για αυτήν. Ειδικότερα σε αυτούς τους καιρούς. Η αύξηση όμως περιλάμβανε και κάτι ακόμα... Κάτι όπου η Αφροδίτη με μεγάλο θάρρος και τόλμη απορρίπτει! Το επόμενο πρωί το χαρτί της απόλυσης, της χτύπησε την πόρτα... Και μετά όλα άλλαξαν πάλι...

Όταν ο Χρήστος ρώτησε την Αφροδίτη το λόγο για τον οποίο απολύθηκε, εκείνη χαμήλωσε το βλέμμα της, κοίταξε το μαρμάρινο, γεμάτο γραμμές, πάτωμα και χάθηκε μέσα στο μπορντοροδοκόκκινο χαλί, δώρο της μητέρας της για τον γάμο. Εκείνη την στιγμή το αχανές της βλέμμα κλέβει την παράσταση και η Αφροδίτη ξαναθυμάται...

Βράδυ της 22 Σεπτεμβρίου: η Αφροδίτη ξαναθυμάται..

Ήταν εκείνο το βράδυ που ο προϊστάμενος θέλησε να «βολέψει» σε μία καλή θέση την Αφροδίτη. Ήταν το βράδυ όπου πολλές γυναίκες σε όλη την Ελλάδα, σε όλο τον κόσμο, θα ήθελαν να μπορούν να ξεχάσουν. Ήταν το βράδυ όπου ο «κύριος» προϊστάμενος θέλησε να κάνει την συμφωνία παροχής εργασίας και ικανοποίησης των προσωπικών του αναγκών. Το δίλλημα που έθεσε στην Αφροδίτη...

Πόση ανανδρία; Πόση εκμετάλλευση; Πόσο έξυπνο στην τελική ήταν αυτό από μέρους τους; Όλοι ήξεραν στο γραφείο τι είχε συμβεί, αλλά κανείς δεν μιλούσε ή μάλλον δεν τόλμαγε να μιλήσει! Δεν τους κατηγορώ... Δεν φταίνε αυτοί... Όταν κάτι όντως πρέπει να ειπωθεί, δεν λέγεται. Γιατί; Η απάντηση είναι πολύ πιο απλή από όσο μπορεί να φανταστεί ο καθένας από εμάς! Όλοι δρουν με το συμφέρον, όλοι έτσι μεγάλωσαν, ποιος μπορεί να είναι αυτός ο κάποιος που μπορεί να τους χαλάσει αυτή την αλήθεια; Κανείς! «Μόνο το συμφέρον υπάρχει, μόνο...» έλεγε και ξαναέλεγε η Αφροδίτη χτυπώντας το χέρι της στο ξύλινο τραπέζι που φάνταζε ότι θέλει να το σπάσει!

Σίγουρα πολύ αργότερα...

Η εκμετάλλευση εργαζομένου και πόσο μάλλον σεξουαλικής παρενόχλησης στον εργασιακό χώρο, δεν προβλέπει κάποια ιδιαίτερη ποινή, από το σύνταγμα. Η Αφροδίτη με τον Χρήστο ενωμένοι έκαναν μήνυση εναντίον του κυρίου. Διεκδίκησαν ένα μεγάλο χρηματικό πόσο, το οποίο και τους δόθηκε, αφού κέρδισαν τη δίκη. Ο **πρώην** προϊστάμενος πήγε φυλακή. Λίγο αργότερα, η Αφροδίτη δημιούργησε ένα σύλλογο κατά των κακοποιημένων γυναικών στον εργασιακό χώρο. Προσπάθησε να δώσει το "ΤΕΛΟΣ" σε αυτό το κακό όνειρο χιλιάδων γυναικών. Σήμερα πια ζει ευτυχισμένη μαζί με την οικογένεια της έχοντας αφήσει όλα τα παλιά πίσω της, έχοντας αρχίσει μια καινούργια ζωή..

Κι έτσι πρέπει να γίνεται! Δεν μπορείς να σκύβεις το κεφάλι για πάντα.. Είναι κάποια στιγμή που πρέπει να σηκωθείς, πιο δυνατή και να αντιμετωπίσεις τα πράγματα με το πραγματικό τους πρόσωπο! Έτσι κερδίζονται οι μεγαλύτερες μάχες με τη ζωή και πάνω απ' όλα με τον εαυτό μας!